

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор Одеського
державного університету
внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, професор
Сергій БРАТЕЛЬ

« 10 » 2024 р.

ВИСНОВОК

**Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації
Кейдалюка Володимира Олександровича на тему: «Нормативно-правові
засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями
правоохоронної спрямованості», поданої на здобуття ступеня доктора
філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»**

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ МВС України № 6/1 від 10.10.2024 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації аспіранта 4-го року навчання докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ Кейдалюка Володимира Олександровича на тему: «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості»

ГОЛОВУЮЧА: кандидат юридичних наук, доцент Пишна Алла Георгіївна.

ПРИСУТНІ:

Афонін Д.С., кандидат юридичних наук, доцент,
Берендєєва А.І., кандидат юридичних наук, доцент,
Галунько В.М., доктор юридичних наук, професор,
Десятник А.А., кандидат юридичних наук,
Каляянов Д.П., доктор юридичних наук, професор,
Ковальова О.В., кандидат юридичних наук, доцент,
Корнієнко М.В., доктор юридичних наук, професор,
Коропатов О.М., кандидат юридичних наук, доцент,
Крижановська О.В., кандидат юридичних наук, доцент,
Медведенко Н.В., кандидат юридичних наук,

Позігун І.О., доктор філософії,
Сухарєва А.О., кандидат юридичних наук, доцент,
Томіна В.Ю., кандидат юридичних наук, доцент,
Теслюк І.О., кандидат юридичних наук,
Кейдалюк В.О.

З присутніх – 3 доктора наук та 10 кандидатів наук – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження аспіранта 4-го року навчання аспірантури та докторантури Одеського державного університету внутрішніх справ Кейдалюка Володимира Олександровича на тему: «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Корнієнко М.В., доктор юридичних наук, професор, проректор Одеського державного університету внутрішніх справ.

Кейдалюк Володимир Олександрович, народився 27 травня 1977 р. в с. Писарівка Кодимського району Одеської області. Громадянин України.

У період з 1994 до 1997 року навчався в Одеському інституті внутрішніх справ МВС України та отримав диплом спеціаліста за спеціальністю «Правоохоронна діяльність».

З серпня 1994 до листопада 1999 року працював на посаді дільничного інспектора міліції Приморського РВ ОМУ УМВС України в Одеській області.

З листопада 1999 року до вересня 2003 року – оперуповноважений відділення карного розшуку Приморського РВ ОМУ УМВС України в Одеській області.

У період з вересня 2003 року до вересня 2004 року навчався в Київському Національному університеті внутрішніх справ та отримав диплом магістра за спеціальністю «Правознавство».

З вересня 2004 року до лютого 2005 року - старший дільничний інспектор міліції Таїровського ВМ Київського РВ ОМУ УМВС України в Одеській області.

З лютого 2005 року до травня 2006 року - старший дільничний інспектор міліції ВМ «Аркадія» Приморського РВ ОМУ УМВС України в Одеській області.

З травня 2006 року до листопада 2015 року - старший дільничний інспектор міліції сектору ДІМ Шевченківського ВМ Приморського РВ ОМУ ГУМВС

України в Одеській області.

З листопада 2015 року до червня 2017 року - старший дільничний офіцер поліції сектору превенції патрульної поліції Шевченківського відділення поліції Приморського відділу поліції в м. Одесі Головного управління Національної поліції в Одеській області.

З червня по вересень 2017 року - т.в.о. заступника начальника поліції Шевченківського відділення поліції Приморського відділу поліції в м. Одесі Головного управління Національної поліції в Одеській області.

З вересня 2017 року до березня 2019 року - старший дільничний офіцер поліції сектору превенції поліції Шевченківського відділення поліції Приморського відділу поліції в м. Одесі Головного управління Національної поліції в Одеській області.

З вересня 2021 року до серпня 2024 року - викладач кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ.

З серпня 2024 року до теперішнього часу працює викладачем кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ.

Сімейний стан – одружений, має 2 дітей.

З 01 вересня 2021 року наказом від 30.08.2021 №354 о/с зарахований до докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 28 жовтня 2021 року, протокол № 3.

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершив 17.01.2024 року.

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статей у наукових фахових виданнях України, 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

СЛУХАЛИ:

Доповідь аспіранта Кейдалюк В.О. на тему: «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості». Здобувач ознайомив присутніх зі структурою дисертації, обґрунтував актуальність обраної теми дослідження, яка зумовлена тим, що у наш час, коли правоохоронні органи відіграють важливу роль у забезпеченні правопорядку та безпеки громадян, взаємодія з громадськими об'єднаннями стає ключовою складовою успішної роботи поліції.

Основним завданням дослідження було вивчити та проаналізувати нормативно-правові аспекти співпраці Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Важливо зазначити, що ефективна співпраця між правоохоронними органами та громадськістю є запорукою успішної боротьби зі злочинністю та забезпеченням високого рівня безпеки громадян.

Однією з ключових проблем, яку висвітлено у дисертації, є необхідність удосконалення законодавства та підгодів до розуміння ролі громадських об'єднань в роботі поліції та удосконалення їх співпраці для забезпечення більшої прозорості та ефективності у взаємодії поліції з громадськістю. Вивчивши досвід інших країн та рекомендації міжнародних організацій, було запропоновано конкретні заходи щодо вдосконалення нормативно-правового забезпечення цієї взаємодії в умовах України.

Важливо підкреслити, що робота не є лише теоретичною концепцією, але й має практичне значення. Запропоновані у дисертації рекомендації та висновки можуть слугувати основою для подальших кроків у вдосконаленні взаємодії між правоохоронними органами та громадськими об'єднаннями.

Доведено, що інститут взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості є необхідною складовою еволюції правоохоронної системи.

Виокремлено три основних історичних етапи розвитку та формування партнерських відносин поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості в Україні: початковий етап (1991 р. – 2015 р.), етап становлення взаємодії (2015 р. – 2019 р.), сучасний етап утвердження взаємодії (з 2019 р. – по теперішній час).

Обґрунтовано, що методологічно взаємодія між Національною поліцією України та громадськістю може бути реалізована на двох рівнях: перший - рівень населення (поліція комунікує з громадськістю через засоби масової інформації, шляхом реалізації інформаційних компаній, шляхом роботи з органами місцевого самоврядування тощо); другий - рівень спільної діяльності з окремими групами чи представниками суспільства (громадськими об'єднаннями, волонтерськими організаціями, благодійними фондами тощо), такі рівні комунікації покликані на вирішення окремих завдань, які, як правило, мають загальний характер.

Обґрунтовано тезу про те, що громадське об'єднання правоохоронної спрямованості є формою організації населення, що створена задля реалізації права участі населення в реалізації потреби мати якісне безпекове середовище для життя в суспільстві.

Взаємодію Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості представлено в фокусі розробки та впровадження програм та ініціатив, спрямованих на активне залучення громади до роботи поліції. Встановлено, що взаємодія Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості може сприяти виявленню пріоритетних проблем та потреб громади в сфері безпеки. Громадські організації

правоохоронної спрямованості характеризуються глибоким зв'язком зі громадою і можуть стати надійними партнерами для поліції у виявленні та вирішенні проблем, з якими стикаються місцеві мешканці.

Доведено, що створення громадських об'єднань правоохоронної спрямованості сприяє формуванню ефективної системи запобігання правопорушенням, в якій акцент робиться на попередженні, вихованні та партнерстві між різними суб'єктами суспільства, що сприяє підвищенню рівня довіри між громадою та правоохоронними органами, що є ключовим елементом успішної і стабільної системи правопорядку.

Акцентовано на потенціалі громадського об'єднання правоохоронної спрямованості, як учасника адміністративного провадження не реалізується.

Встановлено оптимальну форму комунікації громадського об'єднання правоохоронної спрямованості може бути реалізована через комунікацію представників такого об'єднання з дільничним офіцером поліції та поліцейським офіцером громади.

Запропоновано внести зміни до Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» шляхом закріплення поняття «взаємодія поліції з інститутами громадськості» та процедур взаємодії поліції не тільки з громадськими формуваннями з охорони громадського порядку та державного кордону, але й з окремими громадянами та іншими інститутами громадськості (громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями, волонтерами та ін.). Запропоновано закріплення на законодавчому рівні порядку залучання до складу громадських формувань з охорони громадського порядку іноземних громадян, що призведе до більш тісної співпраці поліції та населення.

Запропоновано класифікацію громадських об'єднань правоохоронної спрямованості за наступними критеріями: За організаційно-правовою формою (Громадська організація правоохоронної спрямованості (особливість полягає у тому, що засновниками та членами (учасниками) є виключно фізичні особи); Громадська спілка правоохоронної спрямованості (особливість полягає у тому, що засновниками є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи.); За типом діяльності (громадські об'єднання правоохоронної спрямованості з охорони громадського порядку і державного кордону, з патрулювання та безпеки (зосереджені на забезпеченні безпеки та патрулюванні територій), з охорони (що надають спеціалізовану охоронну діяльність (охорона об'єктів, подій тощо); з правозахисної спрямованості (акцентуються на захисті прав та свобод громадян); з медичної допомоги (які надають медичну допомогу та першу медичну допомогу); з кризового реагування (спеціалізуються на реагуванні під час надзвичайних ситуацій); з кібербезпеки (фокусуються на захисті від кіберзагроз та кіберзлочинності) та змішаного типу діяльності (сфокусовані на інших видах діяльності або мають за мету декілька видів діяльності); За формою участі (Індивідуальна участь фізичних осіб – громадян України, осіб без громадянства та іноземців, окрім громадян держави – агресора; Колективна участь фізичних осіб – представників певного

трудового колективу установи або організації); За типом співпраці з Національною поліцією України (тісна співпраця (ті, що мають угоди або меморандуми про співпрацю); співпраця на основі закону (співпраця у рамках визначеним загальнообов'язковим нормативно-правовим актом); За типом членства (відкритого членства (можуть долучитися всі бажаючі); професійні (об'єднують виключно фахівців у певній галузі).

Розширено підхід до використання організаційно-правових форм у яких може бути створено громадське об'єднання правоохоронного спрямованості. Доведено, що роль громадське об'єднання правоохоронного спрямованості в аспектах захисту права та інтересів третіх осіб, в тому числі суспільних. Встановлено основні принципи взаємодії Національної поліції України та громадських формувань правоохоронної спрямованості.

Обґрунтовано етапи процесу взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості: аналіз та визначення потреб, налагодження комунікації, створення механізмів комунікації, розробка партнерських програм, проведення спільних тренінг та практичного навчання, стабілізація та розвиток співпраці, оцінка та розширення партнерства.

Визначено основні форми взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості: спільне патрулювання, участь у рейдах та обходах, спільне планування та координація дій, обмін інформацією, спільний аналіз оперативної обстановки, спільні навчання та семінари, спільна організація заходів та акцій, правова підготовка та консультації та інші.

Виявлено та проаналізовано проблемні аспекти та перешкоди на шляху реалізації взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості.

Визначено поняття «взаємодія між Національною поліцією України та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» як системний та спрямований на спільні цілі процес спільної роботи між правоохоронним органом та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості, яка передбачає взаєморозуміння, співпрацю та обмін інформацією з метою досягнення загальних завдань, таких як підтримка публічної безпеки, запобігання злочинності, розбудова довіри між правоохоронними органами та громадою, а також реалізація спільних проектів та ініціатив для поліпшення правопорядку та якості життя у суспільстві.

Досліджено процес формування партнерства між поліцією та громадянським суспільством як динамічний та взаємовигідний процес, який передбачає постійну взаємодію, спільні ініціативи та спільно досягнуті результати на шляху до створення безпечного та правосудного суспільства.

Порушено питання архаїчності підходів законодавця до форм участі громадськості у превентивній діяльності щодо запобігання правопорушенням та охороні публічного порядку, адже на практиці громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону.

Запропоновано форми участі громадських об'єднань в правоохоронній діяльності такі як: співпраця у виявленні та розслідуваннях, участь у спільних патрулях, проведення профілактичних заходів, просвітницька та освітня робота, захист прав та свобод, взаємодія у випадках надзвичайних ситуацій.

Досліджено співвідношення понять «форми участі» та «форми взаємодії» громадських об'єднань в правоохоронній діяльності. Форми участі громадських об'єднань в правоохоронній діяльності запропоновано визначати, як конкретні дії та заходи, які громадське об'єднання приймають для активного взяття участі в правоохоронних процесах (участь у спільних патрулях, надання допомоги в розслідуваннях, проведення профілактичних заходів, участь у громадських вартах тощо). Форма взаємодії громадських об'єднань в правоохоронній діяльності визначаються, як процес взаємодії у фокусі якого не конкретні дії громадського об'єднання правоохоронної спрямованості, а способи, якими вони взаємодіють з органами правопорядку (обговорення планів дій, обмін інформацією, проведення спільних нарад та інші форми співпраці).

Досліджено міжнародний досвід взаємодії громадських об'єднань та Національної поліції в контексті запобігання злочинам та забезпечення громадської безпеки. Проаналізовано досвід існування «експертної громадської ініціативи в сфері правопорядку», що являє собою відібрану групу висококваліфікованих волонтерів, які синергічно взаємодіють із органами місцевої поліції.

Обґрунтовано роль громадських організацій в контексті забезпечення публічного правопорядку на прикладі англійських благодійних організацій Crimestoppers. Досліджено поліцейську систему Сполучених Штатів Америки в контексті міжнародного досвіду співпраці органів поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Досліджено досвід Німеччини контексті співпраці органів поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Досліджено досвід Польщі на прикладі «Stowarzyszenie Wspierania Bezpieczeństwa Narodowego» (Товариства підтримки національної безпеки).

Розглянуто розвиток напрямку ювенальної поліції та проблематики репатріації неповнолітніх; роль співробітників по координації сусідства в сфері зазначеного партнерства; та програму допомоги жертвам злочинів, що реалізується шляхом забезпечення потерпілих від кримінальних правопорушень безоплатними захисниками.

Розглянуто окремі аспекти забезпечення правопорядку через впровадження стратегії Community Policing та проаналізовані інші стратегічні ініціативи пов'язані із взаємодією представників громадськості та Національної поліції України.

Досліджено суспільну небезпечність колабораційної діяльності в умовах воєнного стану, на підставі чого наголошено на реформуванні взаємодії правоохоронних органів з громадськістю під інтерактивні та інформаційні можливості людства задля миттєвого обміну інформацією про виявленні злочинних проявів. Виявлено та запропоновано основні сучасні тенденції організації взаємодії органів Національної поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості такі як: законодавче врегулювання взаємодії поліції з громадськими

об'єднаннями; розширення сфери взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями; впровадження нових форм та методів взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями; розвиток міжнародного співробітництва поліції з громадськими об'єднаннями.

По закінченні доповіді дисертанта, присутніми було поставлено ряд запитань.

КАЛАЯНОВ Д.П., доктор юридичних наук, професор: Шановний Володимире Олександровичу! В роботі Ви зазначаєте про сучасні тенденції взаємодії Національної поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості, які саме тенденції Ви виділяєте?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Пропонуємо акцентувати увагу на декількох сучасних тенденціях в організації взаємодії між Національною поліцією України та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Ці тенденції відображають стратегічні напрямки та ініціативи, спрямовані на покращення співпраці та досягнення спільних цілей.

Законодавче врегулювання взаємодії: акцент на необхідності законодавчого врегулювання взаємодії між поліцією та громадськими об'єднаннями. Це передбачає доопрацювання відповідних правових актів, які чітко визначають ролі, обов'язки та права обох сторін у партнерстві. Законодавча база взаємодії стає фундаментом для стабільної та ефективної співпраці.

Розширення сфери взаємодії між поліцією та громадськими об'єднаннями. Це включає в себе не лише традиційні аспекти, такі як співпраця у виявленні та розслідуваннях, але і нові напрямки, такі як участь у спільних патрулях, проведення профілактичних заходів та взаємодія у випадках надзвичайних ситуацій.

Впровадження нових, інноваційних форм та методів взаємодії. Це може включати в себе застосування сучасних технологій для обміну інформацією, використання онлайн-платформ для спільної роботи, а також впровадження передових підходів до вирішення проблем та досягнення спільних цілей.

Розвиток міжнародного співробітництва між поліцією та громадськими об'єднаннями. Аналіз міжнародного досвіду дозволяє впроваджувати кращі практики та взяти на озброєння ефективні стратегії з інших країн для оптимізації взаємодії в українському контексті.

Отже, ці тенденції є важливими орієнтирами для розвитку партнерства між Національною поліцією України та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості, сприяючи вдосконаленню взаємодії та підвищенню ефективності об'єднаних зусиль у забезпеченні правопорядку.

КАЛАЯНОВ Д.П., доктор юридичних наук, професор: Дякую за надану відповідь.

ГАЛУНЬКО В.М., доктор юридичних наук, професор: Шановний Володимире Олександровичу! Який підхід до класифікації громадських об'єднань правоохоронної спрямованості Ви пропонуєте?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Основні критерії класифікації громадських об'єднань правоохоронної спрямованості включають організаційно-

правову форму, тип діяльності, форму участі, тип співпраці з Національною поліцією України та тип членства.

Організаційно-правова форма:

Громадська організація правоохоронної спрямованості: Особливість полягає в тому, що засновниками та членами (учасниками) є виключно фізичні особи.

Громадська спілка правоохоронної спрямованості: Особливість полягає в тому, що засновниками є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи.

Тип діяльності:

Охорона громадського порядку і державного кордону: Зосереджені на забезпеченні безпеки та патрулюванні територій.

Патрулювання та безпека: Фокусуються на забезпеченні безпеки та патрулюванні.

Охорона: Надають спеціалізовану охоронну діяльність, таку як охорона об'єктів та подій.

Правозахисна спрямованість: Акцентуються на захисті прав та свобод громадян.

Медична допомога: Надають медичну допомогу та першу медичну допомогу.

Кризове реагування: Спеціалізуються на реагуванні під час надзвичайних ситуацій.

Кібербезпека: Фокусуються на захисті від кіберзагроз та кіберзлочинності.

Змішаний тип діяльності: Сфокусовані на інших видах діяльності або мають за мету декілька видів діяльності.

Форма участі:

Індивідуальна участь фізичних осіб: Громадян України, осіб без громадянства та іноземців, окрім громадян держави – агресора.

Колективна участь фізичних осіб: Представників певного трудового колективу установи або організації.

Тип співпраці з Національною поліцією України:

Тісна співпраця: Ті, що мають угоди або меморандуми про співпрацю.

Співпраця на основі закону: Співпраця у рамках визначених загальнообов'язкових нормативно-правових актів.

Тип членства:

Відкрите членство: Можуть долучитися всі бажаючі.

Професійні: Об'єднують виключно фахівців у певній галузі.

ГАЛУНЬКО В.М., доктор юридичних наук, професор: Дякую за надану відповідь.

КОРОПАТОВ О.М., кандидат юридичних наук, доцент: Шановний Володимире Олександровичу! Які основні етапи процесу взаємодії між Національною поліцією України та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості визначені в тексті та як вони сприяють досягненню спільних цілей?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Взаємодія розглядається як послідовність етапів, починаючи з аналізу та визначення потреб сторін,

налагодження комунікації, створення механізмів комунікації, розробки партнерських програм, проведення спільних тренінгів та практичних навчань, стабілізації та розвитку співпраці, оцінки та розширення партнерства. Ці етапи сприяють ефективній взаємодії, сприяючи досягненню загальних завдань, таких як підтримка публічної безпеки та розбудова довіри між правоохоронними органами та громадою.

КОРОПАТОВ О.М., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

БЕРЕНДЄСВА А.І., кандидат юридичних наук, доцент: Шановний Володимире Олександровичу! Які форми участі громадських об'єднань в правоохоронній діяльності та як це впливає на забезпечення безпеки та правопорядку в суспільстві?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Громадські об'єднання можуть брати участь у виявленні правопорушень, спільних з поліцейськими патрулях, проведенні профілактичних заходів, освітній та просвітницькій роботі, а також у захисті прав та свобод. Це не лише сприяє активній участі громадськості у правоохоронних процесах, але й покращує безпеку та правопорядок у суспільстві через взаємодію та спільні зусилля.

БЕРЕНДЄСВА А.І., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

ЛЮБЧИК В.Б., кандидат юридичних наук, доцент: Шановний Володимире Олександровичу! Які міжнародні приклади взаємодії громадських об'єднань та поліції проаналізовано в тексті та як це може бути застосовано в українському контексті?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Мною проаналізовано досвід країн, таких як Сполучені Штати Америки, Німеччина, Польща та Велика Британія. Наприклад, у Великій Британії існує благодійна організація Crimestoppers, яка використовується для запобігання злочинам. Досвід цих країн може слугувати зразком для України у вдосконаленні системи взаємодії між поліцією та громадськими об'єднаннями.

ЛЮБЧИК В.Б., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

ПИШНА А.Г., кандидат юридичних наук, доцент: Шановний Володимире Олександровичу! В роботі згадуєте проблематику колаборації в умовах воєнного стану, які рекомендації Ви надаєте для реформування взаємодії правоохоронних органів із громадськістю в цьому контексті?

КЕЙДАЛЮК В.О.: Дякую за запитання. Суспільна небезпечність колабораційної діяльності в умовах воєнного стану очевидна, в роботі наголошується на необхідності реформування взаємодії правоохоронних органів з громадськістю для зменшення колаборації. Рекомендації включають впровадження інтерактивних та інформаційних механізмів, спрямованих на миттєвий обмін інформацією про виявлені злочинні прояви. Важливість реформ в цьому контексті полягає у забезпеченні ефективного обміну інформацією для забезпечення безпеки громадян

в умовах конфлікту між громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості та поліцією.

ПИШНА А.Г., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

Після відповідей на запитання слово було надано науковому керівнику доктору юридичних наук, професору Корнієнку М.В., який дав оцінку дисертанту: Кейдалюк Володимир Олександрович протягом роботи над дисертацією зарекомендував себе з позитивного боку як цілеспрямований дослідник, що володіє методологією наукового пізнання. Володимир Олександрович володіє глибокими знаннями з обраної спеціальності, методикою наукових досліджень. Здобувач має аналітичний склад розуму, вміє чітко і лаконічно висловлювати свої думки, обґрунтовуючи власну позицію, володіє навичками роботи з інформаційними базами даних.

Дисертація Кейдалюка В.О. «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» складається з вступу, трьох розділів, восьми підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що на сьогоднішній час питання взаємодії Національної поліції з інститутами громадянського суспільства, особливо під час дії режиму воєнного стану, торкаються різних галузей життєдіяльності людини.

З моменту проголошення незалежності, поряд із необхідністю вирішення численних соціально-економічних труднощів, перед Україною постала об'єктивна необхідність нагального вирішення проблематики залучення громадськості до правоохоронної діяльності.

Заходи, які запроваджувались в мирний час, це як правило профілактична та правотворча діяльність, сумісні проекти та заходи спрямовані на забезпечення правопорядку в країні. Під час дії режиму воєнного стану ці заходи спрямовані на підтриманні охорони публічного порядку як на тимчасово окупованих, деокупованих територіях, встановлення диверсійно-розвідувальних груп та протидія ним, забезпечення режиму комендантської години, охорона місць злочинів вчинених військами країни агресора та ін..

Дослідження спрямоване на аналіз нормативно-правових аспектів партнерства між Національною поліцією та громадськими об'єднаннями. Основний фокус дослідження націлено на визначення сутності цього партнерства та обговорення процесів співпраці, а також виявлення факторів, що впливають на цю взаємодію. Аналіз практичного досвіду, судової практики та можливих сценаріїв розвитку взаємодії громадських об'єднань правоохоронної спрямованості та Національної поліції України дозволяє глибше дослідити проблематику такої взаємодії та знайти прогресивні рішення для вдосконалення нормативно-правового забезпечення співпраці поліції та громадських об'єднань.

У сучасному українському суспільстві відзначається загострення проблем в галузі правопорядку та громадської безпеки. З цього погляду, дослідження нормативно-правових засад взаємодії Національної поліції України з громадськими

об'єднаннями правоохоронної спрямованості є актуальним та стратегічно важливим.

Дисертація Кейдалюка В.О. є самостійною та завершеною роботою. Її актуальність не викликає сумнівів. За наявності достатньо великої кількості наукових праць, де розглядаються різні аспекти взаємодії поліції та громадськості здобувач знайшов власне поле для дослідження та послідовно реалізував визначені завдання.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі нормативно-правового регулювання взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Предметом дослідження є нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Достовірність результатів дослідження забезпечується завдяки використанню сукупності філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, які використовуються в адміністративно-правових дослідженнях. В основі методологічної конструкції дисертаційної роботи лежить системний аналіз, завдяки якому визначено напрями дослідження нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Автором слушно сформульовано, що взаємодія ґрунтується на прямому або опосередкованому контакті та можлива при наявності спільної мети або реалізації сумісного інтересу, яку сторони взаємодії намагаються досягнути. Разом із тим, розглянуто аспекти симбіотичного підходу до взаємодії, за умови якої кожен із суб'єктів взаємодії досягає своїх результатів, однак їх досягнення можливо виключно за результатами такої взаємодії. Згідно з цим підходом, взаємодія передбачає взаємозв'язок між Національною поліцією України та громадським об'єднанням правоохоронної спрямованості, що базується на дотриманні встановлених законом норм і правил поведінки кожного із них, спільному інтересі, обміні інформацією та наявності контакту з реальною можливістю розвивати стійкі взаємини надалі.

Таким чином, дисертація В.О. Кейдалюка має як теоретичне, так і практичне значення.

Основні положення та результати дисертаційної роботи відображені у 8-ти наукових працях, з них 5 статті – у виданнях, що визначені як фахові з юридичних наук, 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

Кейдалюк В.О. за час роботи над дисертацією проявив себе як цілеспрямований та наполегливий науковець, що свідчить про достатній ступінь його наукової зрілості. Його можна характеризувати як дисципліновану, надійну, відповідальну, добросовісну, пунктуальну, чесну особистість. Як у науковця у нього розвинуті такі професійно-важливі якості як: внутрішня організованість, послідовність у досягненні мети, самостійність, готовність брати на себе відповідальність та приймати нестандартні рішення, гнучкість, кмітливість, професійна спостережливість, проникливість, прогностичність, допитливість,

креативність, рефлексивність, компетентність, розсудливість, інтелектуальна ініціативність.

Звичайно, робота не позбавлена недоліків, але вони не мають принципового характеру і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження. Вважаю, що мета дослідження досягнута, сформульовані автором завдання знайшли своє вирішення. Загалом дисертаційна робота В.О. Кейдалюка «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» відповідає вимогам МОН України, і може бути допущена до попереднього захисту.

Науковий керівник подякував всім присутнім за підтримку наукового дослідження і здобувача.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

ГАЛУНЬКО В.М., доктор юридичних наук, професор: Дуже актуальною є тема вашого дослідження, тому що взаємодія громадськості і правоохоронних органів є найбільш проблемною, кожного року розвиваються нові форми взаємодії. Але хотілось би в роботі побачити більше прикладів позитивного досвіду іноземних держав з метою запровадження їх в Україні.

КОВАЛЬОВА О.В., кандидат юридичних наук, доцент: Щодо актуальності теми, питання не виникає, позитивним моментом є те, що у роботі приділено увагу умовам воєнного стану та особливостям взаємодії в умовах воєнного стану, зокрема протидії колабораціонізму. В роботі повинні бути зображені пропозиції вдосконалення національного законодавства у сфері взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Позитивним було б проведення анкетування представників громадських формувань у сфері забезпечення громадської безпеки та порядку з метою удосконалення їх спільної з Національною поліцією діяльності. Це б посилювало наукову цінність Вашої роботи. Але зазначені зауваження є дискусійними і не впливають на загальне враження від дослідження.

КОРОПАТОВ О.М., кандидат юридичних наук, доцент: робота є актуальною, дуже цікавою. Зокрема, розкриті принципи взаємодії поліції з громадськістю, розмежування повноважень громадських формувань у сфері охорони громадського порядку, етапи формування взаємодії поліції та громадськості.

КАЛАЯНОВ Д.П., доктор юридичних наук, професор: Робота відповідає сучасним реаліям, Володимир Олександрович показав себе наполегливим, дисциплінованим та відповідальним. Науковець склався і побажаємо успіху на шляху до присудження ступеня доктора філософії. В науковій діяльності не зупинятися, бажано видати монографію з урахуванням наданих рекомендацій.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. В сучасних умовах громадськість виявляє значний інтерес до взаємодії з правоохоронними органами для спільного забезпечення публічної безпеки та правопорядку. Досліджувана тематика не лише відображає актуальні проблеми сучасного правового середовища, але й відкриває шлях для вдосконалення законодавства та практичних механізмів взаємодії громадських об'єднань правоохоронної спрямованості з Національною поліцією України, що сприятиме покращенню якості правоохоронної діяльності в Україні.

Дослідження спрямоване на аналіз нормативно-правових аспектів партнерства між Національною поліцією та громадськими об'єднаннями. Основний фокус дослідження націлено на визначення сутності цього партнерства та обговорення процесів співпраці, а також виявлення факторів, що впливають на цю взаємодію. Аналіз практичного досвіду, судової практики та можливих сценаріїв розвитку взаємодії громадських об'єднань правоохоронної спрямованості та Національної поліції України дозволяє глибше дослідити проблематику такої взаємодії та знайти прогресивні рішення для вдосконалення нормативно-правового забезпечення співпраці поліції та громадських об'єднань.

У сучасному українському суспільстві відзначається загострення проблем в галузі правопорядку та громадської безпеки. З цього погляду, дослідження нормативно-правових засад взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості є актуальним та стратегічно важливим.

На перший погляд, це пов'язано із тим, що сприятиме формуванню ефективної системи взаємодії між правоохоронними органами та громадськістю. Зрозуміло, що сучасні виклики та загрози вимагають комплексних підходів до забезпечення громадської безпеки. Взаємодія громадських об'єднань та поліції може стати ключовим фактором в успішному вирішенні цих завдань. Другий аспект полягає в необхідності зміцнення легітимності та довіри до правоохоронних органів. Активна участь громади у формуванні та реалізації стратегій безпеки сприяє визнанню необхідності дій поліції серед населення, що може позитивно позначитися на її роботі та відносинах із громадою.

Крім того, урахування практичного досвіду та інновацій у сфері взаємодії дозволяє визначити оптимальні шляхи покращення нормативно-правового поля. Це особливо важливо у контексті швидкісних змін у сучасному світі, де потрібно постійно адаптувати законодавство до нових реалій та викликів.

Взаємодія Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості стає важливою складовою у процесі становлення громадянського суспільства. Залучення громадськості до вирішення питань правопорядку визначається не тільки як інструмент забезпечення безпеки, а й як засіб підтримки активного громадянства та розвитку громадської самосвідомості.

У контексті сучасного інформаційного суспільства, взаємодія поліції з громадськими об'єднаннями також набуває нових форм. Інтернет-технології, соціальні мережі та інші засоби комунікації визначають нові форми обміну інформацією та спілкування між правоохоронцями та громадськістю.

В цілому, актуальність дослідження обумовлена необхідністю пошуку оптимальних рішень для покращення безпеки та забезпечення правопорядку у суспільстві через ефективне партнерство між Національною поліцією та громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Отже, обґрунтування нормативно-правових засад взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості є не лише теоретичною проблемою, але й практичною необхідністю для забезпечення стабільності, безпеки та захисту прав громадян в умовах сучасного суспільства.

Науково-теоретичною основою дослідження стали праці таких провідних учених, як Аброськіна В.В., Бандурки О. М., Батиргареева В.С., Безпалової О.І., Берендєєвої А.І., Брателя С.Г., Власенка Д. В., Галунько В. М., Горбача Д. О., Грохольського В. Л., Гусева А.І., Гуцмана М.С., Денисової А.В., Джафарової О. В., Джураєва О. О., Долгополова А.М., Живко М. О., Золотарьової Н. І., Колодяжного М. Г., Корнієнка М.В., Коропатова О. М., Медведенка С.В., Московець В.І., Мошак Г.Г., Синявської О. Ю., Сірого Є. В., Соха С.С., Сподарик Н. І., Тертишника В. М., Федорова А.М., Шостко О. Ю., Юніна О.С., Ярмакі Х. П. та інші.

Проте, попри значну кількість наукових робіт, що присвячені діяльності громадських об'єднань, не в повному обсязі вирішена значна кількість колізійних і проблемних питань, які стосуються визначення адміністративно-правового статусу та виокремлення особливостей діяльності громадських об'єднань правоохоронної спрямованості на сучасному етапі, що й зумовлює актуальність представленого дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020), Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021), відповідно до плану наукових досліджень «Концепція розвитку адміністративного, адміністративно-процесуального права та фінансового права в умовах євроінтеграції» (на 2016–2020 рр.), загально-університетської теми науково-дослідних робіт «Пріоритетні напрямки розвитку реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів у державі» (державний реєстраційний номер 0123U103538) та теми науково-дослідних робіт кафедри адміністративної діяльності поліції Одеського державного університету внутрішніх

справ: «Захист та дотримання прав людини в поліцейській діяльності» (державний реєстраційний номер 0123U104419).

Тему дисертації затверджено Вченою радою Одеського державного університету внутрішніх справ 28 жовтня 2021 р. (протокол № 3).

Мета та завдання дослідження. *Мета* дисертаційної роботи полягає в тому, щоб на підставі ретроспективного підходу дослідити сутність нормативно-правового регулювання взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості, запропонувавши сучасні моделі та підходи до такої взаємодії.

Для досягнення зазначеної мети в дисертації необхідно вирішити такі основні завдання:

- розглянути генезис взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості;
- визначити правові основи та охарактеризувати взаємодію Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості, визначити поняття, зміст, принципи та етапи;
- проаналізувати нормативно-правове забезпечення взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості;
- дослідити організаційно-правові форми діяльності громадських об'єднань правоохоронної спрямованості та встановити їх особливості під час взаємодії з Національною поліцією України;
- визначити форми та принципи взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості;
- здійснити аналіз зарубіжного досвіду щодо взаємодії поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;
- запропонувати шляхи вдосконалення чинного законодавства стосовно взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі нормативно-правового регулювання взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Предметом дослідження є нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Методи дослідження. Достовірність результатів дослідження забезпечується завдяки використанню сукупності філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, які використовуються в адміністративно-правових дослідженнях. В основі методологічної конструкції дисертаційної роботи лежить системний аналіз, завдяки якому визначено напрями дослідження нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Історичний метод забезпечив можливість проведення емпіричного історичного дослідження взаємодії поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості (підрозділ 1.1). Діалектичний метод дав змогу встановити правову основу взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості та позитивні аспекти зарубіжного досвіду взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями (підрозділи 1.2, 3.1). За допомогою логіко-системного методу сформульовано й поглиблено понятійний апарат, який використано в дисертації (підрозділи 1.1, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3). За допомогою формально-догматичного методу здійснено змістовний аналіз норм чинного законодавства, що закріплюють порядок взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. (підрозділи 2.1, 2.2); визначено та охарактеризовано правову основу нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. (підрозділи 1.3, 2.1); окреслено напрями оптимізації законодавства, яке регулює взаємодію органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. (підрозділ 3.2). Формально-логічний метод використано для аналізу змістових складників нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. (розділ 2). Структурно-функціональний метод допоміг проаналізувати розвиток і стан наукової розробки щодо нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. (підрозділ 1.3). Для з'ясування сутності та виокремлення особливостей трансформації нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості (підрозділи 2.3, 3.2). Застосування методів аналізу, синтезу й моделювання дало можливість сформулювати пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства, яким визначено нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Нормативну основу роботи становлять Конституція України, нормативно-правові акти Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, а також міжнародні договори, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Емпіричну базу дослідження становлять узагальнення практичної діяльності Національної поліції України, аналітичні звіти міжнародних інституцій та громадських організацій, данні Єдиного державного реєстру судових рішень.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є першим у вітчизняній адміністративно-правовій науці цілісним комплексним дослідженням нормативно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. У результаті дослідження сформульовано низку нових наукових положень, рекомендацій і висновків, зокрема:

уперше:

- розроблено проєкт Закону України «Про громадські об'єднання правоохоронної спрямованості», метою підготовки якого є нормативно-правове регулювання всіх громадських об'єднань правоохоронної спрямованості, що існують в Україні на сучасному етапі розвитку країни, закріплення необхідних термінів цієї галузі діяльності на законодавчому рівні, порядок створення, підпорядкування, координація діяльності, завдання, права, обов'язки представників громадських об'єднань, їх соціальний статус;

- запропоновано етапи реалізації взаємодії Національної поліції України з громадськими формуваннями правоохоронної спрямованості: 1) адміністративно-організаційний етап; 2) етап практичної взаємодії; 3) підсумковий етап взаємодії;

- охарактеризовано принципи взаємодії на засадах партнерства, розширення та поглиблення комунікації, постійної (безперервної) взаємодії, як спеціальним принципам взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- визначено критерії класифікації громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- надано авторське поняття взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості під час дії режиму воєнного стану;

- досліджено адміністративно-правові аспекти взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості в період дії режиму воєнного стану в Україні;

удосконалено:

- підхід до визначення суб'єктного складу кола громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- класифікацію форм взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- поняття взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- інституційні складові участі представників суспільства в правоохоронній діяльності.

набули подальшого розвитку:

- науковий аналіз нормативно-правового забезпечення взаємодії Національної поліції України та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості в правоохоронній діяльності;

- позиції стосовно участі представників громадськості в правоохоронній діяльності та ідеї реалізації права громади на безпекове середовище, належний рівень публічної безпеки та правопорядку;

- співвідношення понять «форми участі» та «форми взаємодії» громадських об'єднань правоохоронної спрямованості;

- ідеї про те, що громадське об'єднання правоохоронного спрямованості не обмежується виключно захистом інтересів своїх членів, а, відповідно до свого

правового статусу, може захищати будь-які права та інтереси третіх осіб, в тому числі суспільні;

- ідеї подальшого розвитку профілактичної та превентивної діяльності у сфері запобігання правопорушенням;

- підходи до визначення тенденцій організації взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

сформульовано пропозиції щодо прийняття Закону України «Про громадські об'єднання правоохоронної спрямованості», внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Законів України: «Про Національну поліцію», «Про громадські об'єднання», «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону».

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації положення, висновки і рекомендації можуть бути використаними:

- у науково-дослідній сфері – як основа для подальших наукових досліджень питань взаємодії поліції з громадськістю в Україні (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження Одеського державного університету внутрішніх справ від 18.01.2024 р.);

- у практичній діяльності – для підвищення ефективності організації роботи підрозділів Національної поліції України щодо партнерства поліції та громадськості (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження в практичну діяльність ГУНП України в Одеській області від 15.01.2024 р.);

- в освітньому процесі – для підготовки монографій, підручників та посібників з навчальних дисциплін: «Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції», «Поліцейська діяльність», «Взаємодія поліції та суспільства на засадах партнерства» (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження Одеського державного університету внутрішніх справ від 11.01.2024 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою працею, що відображає результати проведеного дослідження. Сформульовані теоретичні положення, висновки та пропозиції були одержані дисертантом у результаті аналізу й безпосереднього використання в роботі науково-інформаційних, нормативно-правових джерел і матеріалів щодо встановлення адміністративно-правового статусу та особливостей трансформації взаємодії національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження, його основні висновки й рекомендації оприлюднені на трьох науково-практичних конференціях, зокрема: «Актуальні питання адміністративного права та процесу» (м. Маріуполь, 03 грудня 2021 року); «Сучасний стан та перспективи розвитку системи запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі в умовах глобальних викликів сьогодення» (м. Одеса, 08 липня 2022 року); «Стан та перспективи розвитку адміністративного права України» (м. Одеса, 20 жовтня 2023 року).

Публікації. Основні положення роботи знайшли відображення в 5 наукових працях які опубліковані у вітчизняних виданнях, що визнані як фахові з юридичних наук, а також у 3 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Структура й обсяг роботи. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертації становить 218 сторінок, у тому числі основного тексту - 189 сторінок. Список використаних джерел налічує 172 найменування.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ МАТЕРІАЛІВ ДИСЕРТАЦІЇ:

наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Кейдалюк В.О. Особливості зарубіжного досвіду правового регулювання та форм реалізації взаємодії поліції та суспільства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 12. С. 257-261. URL: http://www.lsej.org.ua/12_2021/63.pdf DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-12/62>

2. Кейдалюк В.О. Деякі аспекти взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2021. №5(40). С. 103-107. URL: http://pjuv.nuoua.od.ua/v5_2021/19.pdf DOI: <https://doi.org/10.32837/pjuv.v0i5.949>

3. Кейдалюк В.О. Проблемні аспекти функціонування в Україні притулків для осіб, які постраждали від домашнього насильства. *Юридичний бюлетень: наук. журн. / редкол.: О.Г. Предместніков та ін. Одеса: ОДУВС, 2022. Вип. 24. С. 108 - 114. URL: <http://dspace.oduvs.edu.ua/handle/123456789/2877>*

4. Кейдалюк В.О. Міжнародний досвід взаємодії поліції та громадськості. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. № 1-2. С. 94 - 98. URL: <http://dspace.oduvs.edu.ua/handle/123456789/2813>.

5. Кейдалюк В.О. Деякі аспекти реалізації взаємодії національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2023. № 3. С. 79 - 84.

Наукові публікації, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати:

1. Кейдалюк В.О. Деякі аспекти зарубіжного досвіду взаємодії поліції та суспільства. Актуальні питання адміністративного права та процесу: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. (м. Маріуполь, 03 грудня 2021 року). Маріуполь: ДДУВС, 2021. С.125-130.

2. Кейдалюк В.О. Дільничний офіцер поліції, як суб'єкт запобігання та протидії домашньому насильству. Сучасний стан та перспективи розвитку системи запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі в умовах глобальних викликів сьогодення: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції; (08 липня 2022 року). Одеса: ОДУВС, 2022. С.128 - 131. URI: <http://dspace.oduvs.edu.ua/handle/123456789/3114>.

3. Кейдалюк В.О. Деякі аспекти залучання громадських об'єднань правоохоронної спрямованості до правоохоронної діяльності. Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет конференції, м. Одеса, 20 жовтня 2023 р. Одеса: ОДУВС, 2023. 335 с. С.321-№324.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно, з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалів дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечують легкість і доступність їх сприйняття.

У результаті публічної презентації наукових результатів дисертації Кейдалюка В.О. і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Кейдалюка Володимира Олександровича на тему: «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Кейдалюка В.О. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Кейдалюка Володимира Олександровича на тему: «Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

**Головуюча на засіданні
кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Національної поліції України
Одеського державного університету
внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент**

Алла ПИШНА